तत्पशच्यमायुष्यं तेऽग्रसधिशञ्जयनाद्दीत यत्सधिशञ्जयद्योगन्नेमो यजमानमृहेत्त-स्माद्मध्शिञ्जयन्नाद्दीत ॥ ५॥ ऋयातोऽतिक्रमणस्य । वज्रेण क् वाऽऋन्योऽधर्यु-वजमानस्य पश्निवधमित वज्रेण कास्माण्यन्य उपसमूक्त्येष क् वाण्य्रधर्वज्ञेण यज्ञमानस्य पशृन्विधमित य भ्राश्राविषयन्दि चिणेनातिक्रामित सव्येनाश्राव्याय क्राम्मा एष उपसमूक्ति य ग्राश्राविष्यत्सव्येनातिक्रामित दिन्तिणेनाश्राव्येष क्रास्माण्डपसमूक्ति ॥३॥ अयातो धार्णास्य । तद्वैतद्के कुशला मन्यमानाः प्र-गृह्य बाक्र सुचौ धार्यात न तथा कुर्यायो हैनं तत्र ब्र्याक्रूलौ न्वाऽग्रयमध्यु-र्वाङ्ग्अकृत शूलवाङ्गिविष्यतीतीश्वरो कृ तथैव स्याद्य कृष मध्यमः प्राणस्त-स्मारु तमुपन्यच्येवेव धार्येत् ॥४॥ स्रयात स्राश्रावणस्य । षरु वाऽस्राश्राविता-नि न्यित्तर्यगूर्धं कृपणं बिहःश्यतःश्रि ॥५॥ एतद्व वे न्यक् । योऽयमुचेराद्ाय शनिर्निद्धाति स विमिक्त्पापीवात्स्यादिति तस्योच्चेरादाव शनिर्निद्ध्यात्तेन स पा-पीयान्भवति ॥६॥ भ्रथ हैतत्तियंक् । योऽयं यावतेवाद्ते तावता निद्धाति स यमिक्नेव श्रेयात्स्यात्र पापोयानिति तस्य यावतेवाद्दीत तावता निद्धात्तेन स नेव श्रेयात्र पापीयान्भवति ॥७॥ ऋष कृतद्वधम् । योऽय७ शनेरादायोचिर्नि-द्धाति स पमिक्क्रियान्स्यादिति तस्य शनिरादायोचिर्निद्ध्यात्तेन स श्रयान्भवति ॥ र ॥ अय कैतत्कृपणम् । योऽयमणु दीर्घमस्वर्माश्रावयति यो कैनं तत्र ब्रूया-त्कृपणं न्वा अयमध्युर्वजमानमकद्विषतो आतृव्यस्योपावसायिनमितीश्वरो ह त-येव स्यात् ॥१॥ अय क्तिद्विःश्रि । योज्यमपव्यादायौष्ठाज्उचैर्स्वर्माश्रावयति श्रीवै स्वरो बाह्यत एव तिक्र्यं धत्ते । श्रामायुको भवति ॥ १०॥ स्रथ हैतद्ताः श्रि । योजया संधायीष्ठाज्ञचेः स्वर्वदाश्रावयति श्रीवे स्वरोजनरत एव तिक्र्यं धत्ते जनादो भवति ॥११॥ स वै मन्द्रमिवोर्**सि । परास्तभ्योभयतोबार्क्**तमुचैर्त्ततो निद्ध्यात्तस्य नोपमीमाध्सास्ति तत्पश्व्यमायुष्यम् ॥१५॥ अयातो कोमस्य । तद्ध-